

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه انشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾

آن هنگام که (کرات) آسمان شکافته شود،

وَأَذِنْتُ لِرَبِّيَّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

و تسلیم فرمان پروردگارش شود .
و سزاوار است که چنین باشد .

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

و آنگاه که زمین گسترده شود،

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

و آنچه در درون دارد بیرون افکند و خالی شود،

وَأَذِنْتُ لِرَبِّيَّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

و تسلیم فرمان پروردگارش گردد .
و شایسته است که چنین باشد .

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ
رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾

ای انسان! تو با تلاش و رنج به سوی پروردگارت می روی و او را ملاقات خواهی کرد.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾

اما کسی که نامه اعمالش به دست
راستش داده شود،

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَاباً يَسِيراً ﴿٨﴾

بزودی به آسانی به حساب
او رسیدگی می شود،

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾

و خوشحال به سوی خانواده‌اش باز می‌گردد.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

و اما کسی که نامه اعمالش به پشت سرش داده شود،

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿۱۱﴾

بزودی فریاد می‌زند وای بر من که هلاک شدم!

وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾

و در شعله های سوزان آتش می سوزد.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

چرا که او در میان خانواده اش پیوسته
(از کفر و گناه خود) مسرور بود.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَجُوزَ ﴿١٤﴾

او گمان می کرد هرگز (به زندگی جهان دیگر)
باز نخواهد گشت.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

آری، پروردگارش نسبت به او بینا بود
(و اعمالش را برای حساب ثبت کرد)!

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾

سوگند به شفق،

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

و سوگند به شب و آنچه گرد می آورد،

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

و سوگند به ماه آنگاه که بدر کامل می شود،

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

که همه شما پیوسته از حالی به حال دیگر منتقل می شوید (تا به کمال برسید).

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

پس چرا آنان ایمان نمی آورند؟!

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

و هنگامی که قرآن بر آنها خوانده می شود سجده نمی کنند؟!

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

بلکه کافران پیوسته (آیات الهی را)
انکار می کنند.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿۲۳﴾

و خداوند آنچه را (درد دل) پنهان می دارند بخوبی می داند.

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

پس آنها را به عذابی دردناک بشارت ده!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده اند، که برای آنان پاداشی است
دائمی!

صدق الله العلي العظيم